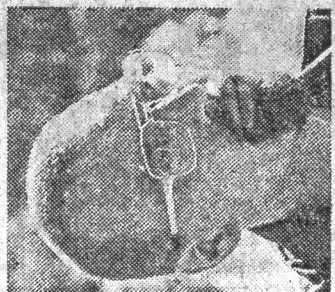

Den ensomhed

Med passende mellemrum kan man i vor dagspresse såvel som ikke mindst ugepresse læse om denne skrækelige ensomhed der plager så mange mennesker. Det er ikke altid jeg forstår den. Ikke kun fordi jeg sætter urimelig høj pris på mit eget selskab, uundgåeligt som det er, men også fordi jeg har bemærket mange andre af tilsvarende opfattelse.

Dan Turèll i byen

Især forleden dag. Det var tidlig mandag morgen. Jeg var lige kommet hjem fra provinsen med nattog, og hver gang jeg kommer hjem fra provinsen bliver jeg altid fyldt af en ganske gratis gylfyldt af en lykkeløse, når jeg går fra Hovedbanegården, respektive SAS-terminalen op ad Vesterbrogade mod min jordske adresse. I denne herlige tilstand bestemte jeg mig til at nyde en kop kaffe på Restaurant Vista, for jeg præsenterede mig for familien.

Men måske kender De slet ikke Vista — hvis De er stamgæst hos Anatole, på La Cottage eller måske Coq d'Or, er det meget sandsynligt De ikke gør. Vista er en slags gastronomiens svar på Vin- og Ølgod. Fra Vista's første sal på Vesterbros Torv, over tojmagasinet Regent, med en smuk udsigt, serveres dagligt fra kl. 9—20. Gud véd hvor mange mindst fem dagens retter til en moderat pris omkring en snes kroner. 30 klare tilbud à la carte, røde bord, en sikker ekspedition m/k der virker ved sedler gennem gammel dags luger, og ikke en brokdel, siger jeg Dem, af haricot verts eller burgers eller pizza. På Vista mine damer og herrer, taler man rent dansk. Det

handler.

Det er nu nogle år siden, jeg handlede i hans butik. Jeg flyttede, og når man bor i den ene ende af byen tager man ikke til den anden efter en pakke cigaretter.

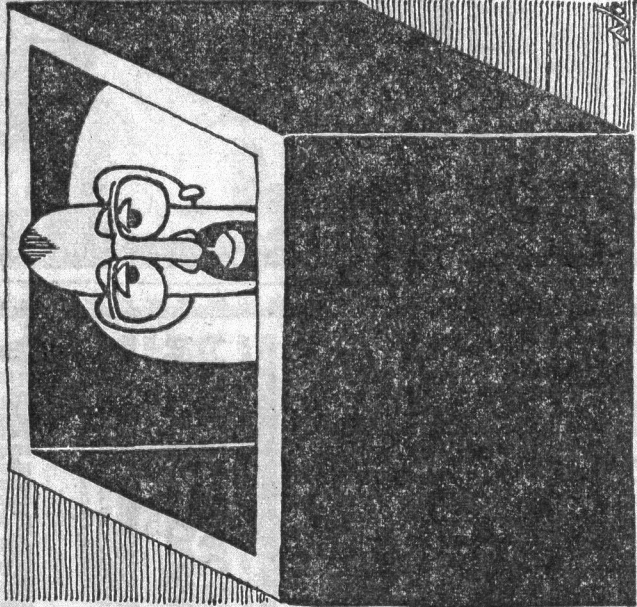
Men det er gang på gang morsomt at se, hvordan man ikke kan genkende folk når de går uden for deres element. Tobakshandleren uden kittel og disk, tandlægen i civil uden bor, postbudet på søndagsudflugt i Zoologisk Have uden uniformen — pludselig bliver man kender dem ikke mere. Det er som funktion man opfatter dem.

Tobakshandleren og jeg fik os en sludder. Meget var sket siden da, ikke mindst for ham. Hans kone var løbet med en anden, en kunde, netop som han skulle pensioneres, og samtidig havde han lukket biksen. Det var alt sammen sket på én gang, sagde han. Det var som om hele hans liv var revet op med rode.

Men tak, det gik fint. Han boede i en kolonihave. Han havde hele sit liv, altimens han solgte tobak drømt om at dyrke sin jord. Det gjorde han nu, og så til han ville — og det var meget tit. Og han havde fået fugle, og han havde altid drømt om at have fugle omkring sig, men hans kone havde ikke kunnet lide dem, så ... Nu havde han dem, han havde syv!

Jeg huskede fra gamle dage, hvordan det altid var hende der lavede maden, i baglokalet på et primusapparat, så jeg spurgte ham hvordan han klarede det?

Ork, find fint. Han levede mest af at bage. Han havde

Tegning Peder Nymann

altid anset ostemad for en af Verdens største delikatesser. Nu spiste han ostemad to gange hver dag. Livretten hver dag! Jo, han var lykkelig som aldrig før.

Og nej, sagde han — nej, han skulle ikke i gang med nye dame-bekendtskaber, bestemt ikke. Man hørte alle vegne om de problemer det gav, alle folk skrev og talte om det, og se nu hans egen kone — efter alle de år! Nu kunne han for første gang i sit liv gøre hvad han vilde, han skulle ikke tage hensyn til nogen, forældrene var døde, der var ingen kunder mere, børnene var væk, konen stukket af — nu var han på egen hånd. Han bestemte alt, suverænt.

Og alt var for ham havearbejde, fugle, ostemad. Det gik han nynnende hjem til.

På den resterende stump vej fra Vesterbros Torv gik jeg og småmediterede i alsonnighed.

sætning. Og som om han brød ind i min tankegang sad en ældre herre dér på en af bænkene omkring Skt. Jørgens Sø, ved Filippavej, sad og mumlede for sig selv. Når jeg kalder ham 'herre' er det fordi han ingen spritter var, han var velklædt med stiv fløj og slips i gammeldags snit. Han sad bare og mumlede for sig selv på en bænk i morgenstunden. Måske var det hans mentale morgen-gymnastik. Jeg kunne ikke skelne ordene da jeg gik forbi.

Men da jeg havde cirklet soen rundt og vendte tilbage og hjemad sad han dér stadig, og jeg fangede én sætning på vejen, mellem en masse mumli: 'Nææ... Samtale... Det er der sgu ikke noget ved...'

Kort sagt: Han foretrak at mumle for sig selv.

Så måske, tænkte jeg da jeg lidt distret kom hjem, måske havde han og min gamle tobakshandler i virkeligheden oplevet det samme, eller i hvert fald efter et langt liv draget samme konklusion.

HELÅRSKONTOR!

SALGSKONTOR
Kongevejen 201, Holte
Tlf. 02-42 41 30

Åbningstider:
hverdage kl. 13-17
onsdage kl. 11-20
lørdag/søndag kl. 10-17

**PRØVEHUS-
BYGGERI**

Kongevejen 185, Holte

Vor konsulenter står parat til at informere Dem om alle de fordele der får Dem vælgert et TRELLEBORG produkt.

Trelleborg
Helårshuse-Fritidshuse
-Mollehuset - Frederiksdal
2800 Lyngby, Tlf. (02) 45 44 55